

MONOLÓG

Bizonyosság voltál életemben,
és most körös-körül bizonytalanság:
süppedékeny, nyirkos és hideg.
A temetéseden nyugodt voltam,
valami katarziszféle járta át a lényem,
valami lelked-közeli puha lebegés.
Éreztem, hogy közöttünk van Isten,
a kápolna bejáratánál álló kalapos néni
mögött húzódott meg mint a
leggyámoltalanabb végtisztességtevő.
Aztán véget ért az egész bódulat,
és azóta egyfolytában csak hiányzol,
– igazoltan vagy igazolatlanul,
most már mindegy –.
Fizikai hiányod enyhe fejfájást
és gyomorégést okoz:
hogyan nem matatsz a konyhában,
hogyan nem főzöl salátalevest,
hogyan nem zörgeted a gyógyszeresdobozokat,
hogyan nem váltogatod a tévéadókat,
hogyan nem integetsz az erkélyről,
hogyan nem aggodalmaskodsz,
hogyan remény már nem rebben benned...
Elmentél, de itt maradt a magány:
személyes léted kerete,
egyre kisebb lesz, zsugorodik,
s egyszer csak elfér a zsebemben.

Utódal

Elmentél, és nekem csalódnom kellett,
mint valamikor József Attilának.

Ott sétálgatsz a végtelen égi tereken,
könnyű vagy... nehezeknek nincsenek már vágyak.

FELISMERÉS

Álom vagy,
hűs hallgatás,
emlék és illúzió:
minden, mi megfoghatatlan
és semmi, mi megfogható.

RÉVÜLET

Valami mégis felemel,
valami mégis mélybe lök:
hintáztat engem Istenem,
föld és ég között repülök.

Föld és ég között repülök,
hintáztat engem Istenem,
sötét félelmek korzóznak
verőfényben a szívemen.

ANYA-KÉP

Nincs-kertemben nincs-anyám
nincs-virágot öntözget,
nincs-kezével integet,
nézi az elmenőket...

Nincs-konyhában nincs-levest
kanalaz ímmel-ámmal,
nincs kibékülve ő, nincs,
e szétguruló világgal.

Nincsből jön és nincsbe megy,
nincs neki nincsen párja,
nincsteleneket fogad,
érkezésüket várja.

Nincs-havában felkeres,
lobog a pongyolája,
sok-sok tisztítószert hoz:
a szívemet sikálja.

Kategória: vers, próza
Denumire autor: Cseh Katalin

Látó Szépirodalmi Folyóirat